

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 18C/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418200311
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Marková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1418200311.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Alžbetou Markovou v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Trnavská cesta 82, Bratislava, IČO: 36 062 235, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: S. M., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom D. X., Dunajská Lužná, zast. Advokátska kancelária JUDr. Daniel Juhás s.r.o., so sídlom Seberínho 1, Bratislava, IČO: 36 869 970, o zaplatenie 12.286,30 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 19.1.2018 domáhal od pôvodne označených žalovaných v 1. a 2. rade (žalovaná v 1. rade: R. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XA, Bratislava a žalovaný v 2. rade: S. M., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom D. X, Dunajská Lužná) spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 12.286,30 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 12.286,30 € od 29.8.2016 do zaplatenia a náklady spojené so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov vo výške 444,02 € a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je právnická osoba zriadená zákonom č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“). Žalobca je v súlade s čl. 1 bod 3 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES Národnou kanceláriou Systému zelenej karty, ktorý je mechanizmom ochrany obetí dopravných nehôd v dôsledku cezhraničného pohybu motorových vozidiel. Systém zelenej karty vznikol na základe Doporučenia č. 5, z 25. januára 1949, ktoré prijala pracovná skupina pre cestnú dopravu Výboru pre vnútrozemskú dopravu Európskej hospodárskej komisie Organizácie spojených národov. Kancelária Systému zelenej karty v krajine miesta nehody garantuje odškodnenie poškodeným, ktorým bola spôsobená škoda prevádzkou motorových vozidiel z iného štátu Systému zelenej karty. Mechanizmus fungovania členských kancelárií Systému zelenej karty je upravený mnohostrannou dohodou Internal Regulations, publikovanou v Úradnom vestníku Európskej únie pod č. L 192/23 dňa 31. júla 2003. Ako je uvedené v preambule týchto pravidiel, vychádzajú z európskych smerníc a dohôd schválených na pôde Rady kancelárií (Comité Européen des Assurances). V súlade s článkom 5.1 Internal Regulations Kancelária krajiny, v ktorej má motorové vozidlo (prevádzkou ktorého bola škoda spôsobená) trvalé stanovište, je povinná refundovať náhradu, ktorú Kancelária v krajine nehody vyplatila v súvislosti so spôsobenou škodou. Žalobca je v súlade s článkom 10 ods.1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES zároveň orgánom povereným náhradou škody pre prípady škody spôsobenej nepoisteným vozidlom - Poistný garančný fond (§ 24 ods. 2 zákona o PZP). Pôvodne označená žalovaná v 1. rade je fyzická osoba - vlastník a držiteľ motorového vozidla N., G.: BA XXXSD, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Pôvodne

označený žalovaný v 2. rade (teraz žalovaný) je fyzická osoba - vodič motorového vozidla N., O., ktorého prevádzkou bola podľa žalobcu spôsobená škoda. Dňa 23.1.2014 bola v meste D. v Nemecku predmetným vozidlom pôvodne označenej žalovanej v 1. rade v dôsledku dopravnej nehody spôsobená škoda na motorovom vozidle Z.-C., G.: D ktorého držiteľom v čase nehody bol T. A. (ďalej len „poškodený“). Kanceláriou Systému zelenej karty, ktorá odškodnila nároky poškodeného v súlade s právnym poriadkom krajiny miesta nehody bola Nemecká kancelária poisťovateľov. Táto svoje nároky uplatnila u žalobcu v súlade s čl. 5.1 Internal Regulations. Vzhľadom na to, že k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako to vyplýva z ustanovení § 3 ods. 1 zákona o PZP, vznikla žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol z poistného garančného fondu poškodenému dňa 22.7.2016 poistné plnenie vo výške 14.125,14 €, z ktorého suma vo výške 1.838,84 € predstavuje poplatok systému zelenej karty, ktorý si žalobca v tomto konaní od žalovaných neuplatnil. Túto povinnosť si žalobca splnil v súlade s pravidlami Systému zelenej karty, kedy za vybavené nároky plnil Kancelárii Systému zelenej karty v krajine miesta nehody. Podľa § 24 ods. 7 zákona o PZP si žalobca listami zo dňa 28.7.2016 uplatnil u žalovaných náhradu poistného plnenia vo výške 12.286,30 €. V listoch bola uvedená lehota na zaplatenie dlžnej sumy do 28.8.2016. Žalovaní svoj dlh neuhradili ani len čiastočne. Žalobca splnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona o PZP tým, že uhradil poškodenému škodu. Tým, že žalovaná v 1. rade nespĺnila svoju zákonom stanovenú povinnosť v súlade s § 3 ods. 1 zákona o PZP, vznikol žalobcovi voči žalovanej v 1. rade oprávnený nárok na základe ustanovenia § 24 ods. 7 zákona o PZP, a to právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 odseku 2 zákona o PZP, na náhradu toho, čo za neho plnil. Žalobca zároveň poukazuje na to, že pôvodne označená žalovaná v 1. rade zodpovedá podľa ust. § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka ako prevádzateľ motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a žalovaný v 2. rade (teraz len žalovaný) zodpovedá podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti. Žalobca si voči žalovaným uplatnil úrok z omeškania počnúc dňom 29.8.2016, t. j. dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na plnenie podľa výziev na náhradu poistného plnenia.

2. Pôvodne označená žalovaná v 1. rade žiadala žalobu zamietnuť nakoľko nárok žalobcu je z prevzatia záväzku mimo kogentnú úpravu § 24 zákona o PZP a nárok svedčí poisťiteľovi, ktorý plnil poškodenému podľa Občianskeho zákonníka. Podľa jej názoru je zodpovednosť za škodu založená výlučne podľa § 427 až 430 Občianskeho zákonníka. Z predložených dokumentov vyplýva, že škodu za poistné plnenie vyplatené poškodenému na základe povinnosti Národnej kancelárie Systému Zelenej karty uplatnil u žalobcu poisťovateľ podnikajúci na území SR (Allianz Slovenská poisťovňa, a.s.) ako refundáciu poistného plnenia poisťovateľa podnikajúceho v krajine kde ku poistnej udalosti došlo (Allianz Versicherung AG) alebo malo dôjsť a to listom z 27.6.2016. Likvidáciu poistnej udalosti tak vykonal poisťovateľ prostredníctvom likvidačného zástupcu Allianz Versicherung AG dňa 28.4.2014. Poškodený majiteľ vozidla registrovaného v K. špz. D bol uspokojený likvidačným zástupcom a tento oznámil listom poisťovateľovi vyúčtovaním nákladov poistného plnenia. Poistné plnenie refundoval tuzemský poisťovateľ likvidačnému zástupcovi na základe poisťky XXXXXXXXXXX/XXXXX, ktorej platnosť, ale po splnení a najskôr po 7.5.2014, zrušil späťne k 15.5.2012 z dôvodu predaja vozidla. Žalobca nepostupoval v súlade so zákonnou povinnosťou regulujúcou použitie Poistného garančného fondu a poisťovateľ zanedbal svoju povinnosť prešetriť poistnú udalosť riadne a keďže v rozpore s právnou úpravou SR preniesol škodu z poistného plnenia vyplateného bez právneho dôvodu na žalobcu, ktorý uplatňuje nárok podľa § 24 ods. 7 bráni žalovanej v 1. rade v obrane podľa § 428, nakoľko doterajší skutkový stav, poukazuje na možnosť, že škoda nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke vozidla v cestnej premávke. Žalovaná v 1. rade sa obrátila na orgány činné v trestnom konaní oznámením z 11.8.2016 a podarilo sa jej zabezpečiť výpoveď žalovaného v 2. rade pred vyšetrovateľom, ktorý ale poprel, že by bol viedol v čase nehody žalobcom označené vozidlo a už vôbec nie v D., Nemecko. Naproti tomu tretie osoby, ktoré mali motorové vozidlo zapožičané s vedomím žalovanej v 1. rade vypovedali, že neopustilo Bratislavu a žiadnej ďalšej osobe zapožičané nebolo. Žalovaný v 2. rade poprel svoju účasť na dopravnej nehode 23.1.2014. Ďalej žalovaná v 1. rade uviedla, že motorové vozidlo bolo poskytnuté na účel predvedenia pred predajom osobe - sprostredkovateľa, ktorá nie je totožná so žalovaným v 2. rade a s vedomím žalovanej, ale bez jej znalosti o totožnosti kto poskytol motorové vozidlo ďalšej osobe. Nie je zistené, ktorá z týchto osôb poskytla motorové vozidlo žalovanému v 2. rade a či sa tak skutočne udialo, všetky tri osoby však boli vypočuté v prípravnom konaní. Motorové vozidlo bolo vrátené žalovanej v 1. rade sprostredkovateľom oproti dohode oneskorene po dobe uplynutia viacerých dní a bez

informácie kde sa vozidlo nachádzalo resp. pohybovalo. Motorové vozidlo bolo vrátené bez poškodenia a tak žalovaná v 1. rade nevidela dôvod obrátiť sa na políciu ani si neoverila priebeh kilometrov, určite však stav tachometra pred a po vypožičaní nezodpovedal veľkej vzdialenosti medzi Bratislavou a D. nakoľko sa jedná o tisíce km.

3. V priebehu konania súd uznesením č.k. 18C 2/2018-246 zo dňa 13.12.2018 konanie voči žalovanej v 1. rade - R. Z., zastavil, z dôvodu, že na majetok žalovanej v 1. rade bol vyhlásený konkurz a pohľadávka uplatnená žalobcom je pohľadávkou podľa § 166a ods. 1 písm. a) zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.2.2019. Z dôvodu zastavenia konania voči žalovanej v 1. rade súd ďalej vo veci konal so žalovaným v 2. rade; ďalej už len ako so žalovaným.

4. Žalovaný žiadal, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia vyhlásil, že nikdy nespôsobil a ani nebol účastníkom žiadnej dopravnej nehody alebo škodovej udalosti v Nemecku, žalovanú v I. rade nikdy nevidel, nekomunikoval s ňou, nepozná ju a nikdy si od nej nepožičal žiadne motorové vozidlo, nepodpísal žalobcom predložený záznam o automobilovej nehode. Podpis uvedený na zázname o automobilovej nehode, ktorý údajne má byť podpisom žalovaného, nie je podpisom žalovaného a teda je tento podpis sfaľšovaný. Z porovnania skutočného podpisu žalovaného (napr. na priloženom plnomocenstve, potvrdení o podaní trestného oznámenia, žiadosti o prijatí do zamestnania, pracovnej zmluve) s podpisom uvedeným na zázname o automobilovej nehode je zrejmé, že podpis na zázname o automobilovej nehode nie je podpisom žalovaného. Keďže niekto sfaľšoval podpis žalovaného a uviedol jeho osobné údaje na zázname o automobilovej nehode, na podklade ktorého je uplatňovaný nárok žalobcu v tejto žalobe, žalovaný podal v tejto súvislosti na obvodnom oddelení Policajného zboru Bratislava Staré Mesto - východ dňa 27.2.2018 trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu neoprávneného nakladania s osobnými údajmi podľa § 374 ods.1, ods.2 Trestného zákona resp. iného trestného činu podľa osobitnej časti Trestného zákona. Konanie je vedené obvodným oddelením Policajného zboru Bratislava Staré Mesto - východ pod sp. zn. ČVS: X.-XXX/SMV-BX-XXXX. B. zvyšný obsah vyplneného tlačiva označeného ako záznam o automobilovej nehode žalovaný nepísal a vyplnený text nie je písmom žalovaného. Druhý účastník dopravnej nehody ho písať podľa názoru žalovaného nemohol, nakoľko druhým účastníkom bola zahraničná osoba (T. A.) a doplnený text v protokole je v slovenskom jazyku. Poukázal na priloženú písomnosť s rukopisom žalovaného, pričom porovnaním predmetných dokumentov je možné pozorovať zrejmú odlišnosť druhu písma. Ďalej žalovaný namietol nesúlad znenia žaloby s dôkazmi predloženými žalobcom. Žalobca tvrdí, že „Kanceláriou Systému zelenej karty, ktorá odškodnila nároky poškodeného v súlade správnym poriadkom krajiny miesta nehody, bola Nemecká kancelária poisťovateľov. Táto svoje nároky uplatnila u žalobcu v súlade sčl. 5.1 Internal Regulations.“ Zo žalobcom predložených podkladov podľa žalovaného vyplýva, že dňa 15.1.2015 nemecký Allianz Versicherungs-AG (ďalej len „Allianz DE“) vyzval slovenský Allianz-Slovenská poisťovňa, a.s. (ďalej len „Allianz SK“), aby zaplatil náhradu škody (12.258,94 EUR) a manipulačný poplatok (1.838,84 EUR), t.j. spolu sumu vo výške 14.097,78 € Allianz DE, keďže Allianz DE vykonal likvidáciu poisťnej udalosti dňa 22.8.2014 v mene Allianz SK z dôvodu, že Allianzom SK poistená osoba je zodpovedná za nehodu v plnom rozsahu. Allianz SK podľa jeho tvrdenia tento nárok Allianz DE v roku 2015 vysporiadal bližšie nešpecifikovaným spôsobom zúčtovania, hoci už v tom čase vedel alebo mohol vedieť, že predmetné vozidlo v Allianz SK nemá platné poistenie. A teda podľa vyššie uvedeného tvrdenie žalobcu, že nároky poškodeného odškodnila Nemecká kancelária poisťovateľov je nepodložené a preložené listinné dôkazy tomu nenasvedčujú. Rovnako nie je ničím podložené, či a komu následne Allianz DE plnil a na základe akého podkladu (absentuje faktúra autoservisu realizujúceho opravu poškodeného vozidla, policajná správa). Predložené podklady jednoznačne nepreukazujú, že plnenie žalobcu poskytnuté Allianz SK bolo aj v skutočnosti použité na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť údajnou dopravnou nehodou. Takisto je potrebné podotknúť, že z protokolu (záznamu o automobilovej nehode) nie je zrejmé, kto je vinníkom dopravnej nehody. Taktiež z doposiaľ známych informácií nie je zrejmé prečo nebola k predmetnej dopravnej nehode volaná polícia, ktorá by preverila identitu účastníkov nehody ako aj určila vinníka, najmä ak mala vzniknúť tak vysoká škoda. Ďalšiu pochybnosť vytvára fakt, že nehoda bola spísaná na hlavičkovom formulári poisťovne UNIQA, v ktorom je uvedené, že poistenie je zriadené v poisťovni UNIQA pod č. 925 94 72 881, ako aj že táto poisťovňa vydala k tomuto poisteniu zelenú kartu. Zmätočné a nedostatočné riešenie poisťnej udalosti, zmätočné a nepravdivé údaje o poistení vozidla, sfaľšovaný podpis žalovaného na zázname o automobilovej nehode, absencia policajného záznamu o riešení dopravnej nehody, absencia faktúry autoservisu, absencia spôsobu určenia viny a množstvo ďalších problematických vecí vylučujú akýkoľvek nárok žalobcu voči žalovanému, a popri tom

taktiež nasvedčujú tomu, že boli zneužitú osobné údaje žalovaného, čím do postavenia poškodeného sa dostáva práve žalovaný. Zároveň je tu dôvodné podozrenie, že tu bol spáchaný podvod resp. iný trestný čin. Ďalej žalovaný uviedol, že zo žalovanou v 1. rade predloženého Uznesenia Okresného riaditeľstva policajného zboru v Bratislave I, odboru kriminálnej polície zo dňa 13.02.2017, obsahujúce výpovede dotknutých osôb (N. Q., Z. L. a žalovanej v 1. rade), vyplýva, že predmetné vozidlo nemalo také závažné poškodenia, z ktorého by bolo možné dedukovať, že ním bola spôsobená taká vysoká škoda aká bola predmetom náhrady. Taktiež z neho vyplýva, že v rozhodnom čase sa predmetné vozidlo nachádzalo na Slovensku a nejazdilo sa s ním v Nemecku. Žalovaná v 1. rade sa pred policajným orgánom vyjadrila, že žalovaného v 2. rade nepozná a následne žalovaný sa vyjadril, že nepozná žalovanú v 1. rade. Všetky vyššie uvedené skutkové okolnosti nasvedčujú tomu, že osobné údaje žalovaného boli zneužitú treťou osobou za účelom získania majetkového prospechu, pričom žalovaný sa žiadnym spôsobom na tom nepodieľal a ani inak z takýchto fingovaných udalostí neprofitoval. Žalovaný sa považuje za obeť a poškodeného v tomto prípade, nakoľko mu vznikajú nemalé náklady na obranu svojej osoby a má za to, že zákonné podmienky pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu neboli doposiaľ preukázané ani naplnené. Žalovaný naďalej popiera, že by dňa 23.1.2014 spôsobil dopravnú nehodu resp. škodovú udalosť v nemeckom D., nikdy na N. U. s ev.č. C nejazdil, nikdy v Nemecku nezavinil, ani nebol účastníkom žiadnej dopravnej nehody resp. škodovej udalosti. Žalovaný naďalej trvá na tom, že záznam o dopravnej nehode, ktorý predložil žalobca, je podvrhom, pričom podpis, ktorý má byť údajne podpisom žalovaného je sfaľovaný, a teda nie je jeho podpisom. Žalovaný nikdy takýto záznam o dopravnej nehode nepodpísal. Slovenská poisťovňa, a.s. sa plnením žalobcu bezdôvodne obohatila, a takéto plnenie žalobcu nie je možné regresom žiadať od žalovaného, a preto namietol aj nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Okrem uvedeného dôvodu, nedostatok pasívnej vecnej legitímácie spočíva aj vtom, že doposiaľ nie je hodnoverne preukázané, že predmetné vozidlo viedol žalovaný, pričom takéto skutočnosť ani nemôže byť preukázaná, nakoľko žalovaný takéto vozidlo v tom čase nevedol, a pokiaľ aj prišlo k nejakej škodovej udalosti, vozidlo viedol niekto iný.

5. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, výsluchom svedkyne R. Z. a ďalej listinnými dôkazmi a to najmä: výpis z Obchodného registra, evidencia vozidiel, kúpna zmluva zo dňa 9.4.2012, potvrdenie o odovzdaní/prevzatí dokladov, faktúra č. U. XXXX_XXXXXX, list zo dňa 1.7.2016, záznam o automobilovej/dopravnej nehode (car accident report), faktúra č. 20150860, preložené dokumenty, listiny na č.l. 108 až 129 spisu, uznesenie OR PZ BA 1 zo dňa 13.2.2017, listiny č.l. 208 až 213 spisu, odborné vyjadrenie č. 5/2020 a vyjadrenia strán sporu a zistil nasledovný skutkový stav:

5.1. Žalovaný pri svojom výsluchu dňa 5.2.2019 uviedol, že chodil do autobazáru s názvom A. Z.. Je to v okolí U. nad Z. a zdržoval sa v tomto okolí aj z dôvodu finančných nákladov. Nemá vedomosť o tom, že by cestoval aj do severných oblastí Nemecka čiže do oblastí, kde sa nachádza mesto D., nakoľko to bolo mimo oblastí jeho záujmu a výrazne kilometrovo ďalej. Nepozná R. Z., nikdy sa s ňou nestretol, uviedol to aj v policajnej zápisnici, vtedy bol predvolaný ako svedok. Na otázku žalobcu, ako je teda možné, že R. Z. na žalovaného podala trestné oznámenie na dopravnom inšpektoráte, žalovaný uviedol, že ani nemá vedomosť, že bolo na neho podané trestné oznámenie ani nebol predvolaný, vôbec o tom netuší ani prečo bolo podané. Dozvedel sa to až teraz. Trestné oznámenie podával za účelom, že jeho osobné údaje sa nachádzali v zázname o nehode, ktorú nikdy nespôsobil a takisto podpis na zázname nie je jeho a ani písmo nie je jeho a trestné oznámenie podával na základe týchto skutočností. Má zato, že tieto údaje boli zneužitú. Nevidel nikdy ani majiteľku vozidla a ani ju nepozná.

5.2. Svedkyňa R. Z. pri svojej výpovedi uviedla, že má pocit, že sa dostala do rúk podvodníkov. S autami nemá žiadne skúsenosti, má síce vodičský preukaz, ani nejazdí ani nikdy nejazdila, o auto sa staral jej manžel. Jej druhý manžel zobral auto na leasing pre jeho syna na jeho zárobkové účely, nakoľko chodil odhŕňať sneh, auto však zobral na jej meno a povedal jej, že ho budú spolu splácať. Jeho syn mal splácať leasing, avšak ho nesplácal, čo im nepovedal, odstaviť auto pred ubytovňou, kde bývajú a nechal ho tam. Manžel mal exekúciu, o čom jej nepovedal. Uviedla, že nevie kto je S. M., v živote ho nevidela. Na otázku žalobcu, že ako je teda možné, že dňa 11.08.2016 podala trestné oznámenie, v ktorom uviedla, že pravdepodobne došlo k poistnému podvodu zo strany žalovaného a T. A., svedkyňa uviedla, že papiere prišli z Nemecka ohľadom nehody a tam boli tie mená uvedené aj priebeh celej havárie nebol nafotený iba nakreslený. Keď im auto vrátili, nebolo poškodené, bolo len mierne znečistené na pravej strane karosérie a prevodovka trochu škripala. Dali to opraviť v servise. Auto vrátil N. Q., ktorý bol majiteľom autobazáru v Prievoze. Nič nenasvedčovalo tomu, že auto bolo havarované a nič nebolo

poškriabané. Potvrdila, že je pravdou, že osobu S. M. pozná z dokumentov, ktoré prišli z Nemecka. Auto ukradol majiteľ taxislužby, meno si nepamätá, išiel si auto iba vyskúšať, oni mu dôverovali, lebo N. im ho doporučil, avšak týždeň auta nebolo. Urobil s autom otočku a s autom zdrhol. Uviedla, že správa o dopravnej nehode je ten dokument, z ktorého sa dozvedela uvedené informácie a meno S. M., ale neboli tam pripojené žiadne iné dokumenty ani správa z polície ani fotografie.

5.3. Z výpisu z Obchodného registra vyplýva, že Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36 062 235 bola zriadená zákonom NR SR č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

5.4. Z evidencie motorových vozidiel Slovenskej kancelárie poisťovateľov vyplýva, že žalovaná v 1. rade bola vlastníčkou a držiteľkou motorového vozidla zn. N. U. G. C

5.5. Z kúpnej zmluvy zo dňa 9.4.2012 vyplýva, že AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., IČO: 35 858 699 ako predávajúci predal R. Z., nar. XX.X.XXXX ako kupujúcej, automobil značky N. U., RV XXXX, EČ C číslo karosérie: R za kúpnu cenu 5.274 €. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky pri predaji vozidiel. Z potvrdenia o odovzdaní/prevzatí dokladov vyplýva, že R. Z. prevzala od zamestnanca spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., doklady k motorovému vozidlu.

5.6. Z faktúry č. FVBA 1130_ 120529 bola preukázaná fakturácia za predaj osobného automobilu N. U., RV XXXX, G. C a úhrada v hotovosti v sume 791,10 € a bankovým prevodom v sume 5.034,90 €.

5.7. Listom, ktorý prevzala Slovenská kancelária poisťovateľov dňa 18.7.2016, žalovaná v 1. rade oznámila, že PZP bolo uzatvorené s poisťovňou Allianz, avšak dňa 31.7.2014 bola zmluva zrušená, auto bolo predané dňa 30.7.2016 autobazáru Autowillis Bratislava. Škodová udalosť nebola nahlásená poisťovni, nakoľko o nej nevedela. Vozidlo bolo v danom období zapožičané p. S. M., držiteľkou motorového vozidla bola žalovaná v 1. rade. Nebola priamym účastníkom nehody a vodič S. M. nebol v čase dopravnej nehody s ňou v pracovnom pomere.

5.8. Záznam o automobilovej/dopravnej nehode (car accident report) preukazuje, že nehoda sa stala dňa 23.1.2014 o 19,00 hod. na F. str. XX, D. XXXXX a bola vyšetrovaná políciou. Vozidlo A bolo evidované na poistenú R. Z., išlo o vozidlo zn. N. U., G.: C. K. poisťovateľ (poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla) bola UNIQA. Vodič bol označený ako S. M., vodičský preukaz č. G Šípkou bol vyznačený smer nárazu. Viditeľné škody boli označené ako predný pravý blatník a predný nárazník. Vozidlo B bolo evidované na poisteného A. T., išlo o vozidlo zn. Z. E L., O., poisťovateľ (poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla) bola BTA Insurance Company SE. Vodič bol označený ako A. T., vodičský preukaz č. XXXXXXXXX. Šípkou bol vyznačený smer nárazu. Viditeľné škody boli označené ako celá ľavá strana, zadné koleso.

5.9. Z preložených dokumentov vyplýva, že znaleckým posudkom zo dňa 29.1.2014 boli vyčíslené náklady na opravu motorového vozidla s O. vo výške 12.194,75 €. Kanceláriou Systému zelenej karty, ktorá odškodnila nároky poškodeného v súlade s právnym poriadkom krajiny miesta nehody bola Nemecká kancelária poisťovateľov. Táto svoje nároky uplatnila u žalobcu v súlade s čl. 5.1 Internal Regulations. Vzhľadom na to, že k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako to vyplýva z ustanovení § 3 ods. 1 zákona o PZP, vznikla žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol z poistného garančného fondu poškodenému dňa 22.7.2016 poistné plnenie vo výške 14.125,14 €, z ktorého suma vo výške 1.838,84 € predstavuje poplatok systému zelenej karty, ktorý si žalobca v tomto konaní od žalovaných neuplatnil. Túto povinnosť si žalobca splnil v súlade s pravidlami Systému zelenej karty, kedy za vybavené nároky plnil Kancelárii Systému zelenej karty v krajine miesta nehody. Podľa § 24 ods. 7 zákona o PZP si žalobca listami zo dňa 28.7.2016 uplatnil u žalovaných náhradu poistného plnenia vo výške 12.286,30 €. V listoch bola uvedená lehota na zaplatenie dlžnej sumy do 28.8.2016.

5.10. Uznesením OR PZ BA 1 U.: X.-XXXX/X-VYS-BX-XXXX zo dňa 13.2.2017 bolo odmietnuté oznámenie R. Z. vo veci podozrenia z trestného činu poisťovacieho podvodu podľa § 223 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť S. M. a T. A. tým, že predstierali, že došlo k dopravnej nehode zo dňa

23.1.2014. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia o.i. vyplýva, že R. Z. osoby S. M. a T. A. nepozná a tieto osoby jej nič nehovoria, taktiež, že predmetné motorové vozidlo nebolo nikdy poistené v poisťovni Uniqa, a.s. tak, ako sa to uvádza v zázname o automobilovej nehode zo dňa 23.1.2014. Splnomocnená zástupkyňa spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. pri svojom výsluchu na OOPZ do zápisnice uviedla, že pani R. Z. v čase poistnej udalosti dňa 23.1.2014 nemala uzavreté u nich platné povinné zmluvné poistenie a preto sa obrátili s ich nárokom na Slovenskú kanceláriu poisťovateľov. S. M. pri výsluchu na OOPZ do zápisnice uviedol, že nejazdil na motorovom vozidle zn. N. U. G. C. a do Nemecka síce chodil každý tretí deň, lebo vozil autá z autobazárov na Slovensko, ale v Nemecku ani raz nebúral, takže ani nevyplňal žiadne tlačivo o automobilovej nehode. Osoby menom T. A., N. Q. a R. Z. nepozná. Uviedol, že tlačivo o automobilovej nehode vidí prvýkrát na výsluchu a ani pismo na ňom nie je jeho. N. Q. pri svojom výsluchu na OOPZ do zápisnice uviedol, že pozná pani R. Z., ktorej dal číslo na známeho prezývaného L. a ten si prevzal auto od p. Z. bez podpísania zmluvy. Auto potom nechal v servise a následne ho predal. Asi po roku a pol sa mu ozvali, že mali s U. búračku vo Švajčiarsku alebo Nemecku. Osoby T. A. a S. M. nepozná. Z. L. pri výsluchu na OOPZ do zápisnice uviedol, že sa stretol s pani, ktorá nedokázala splácať leasing na aute N. U., vozidlo odviezol na prehliadku, ktorá dopadla celkom uspokojivo, avšak nakoniec sa nedohodli a pani chcela auto vrátiť. Napokon si auto zobral jeho známy, ale nevie, či to vozidlo vrátil tej pani. Vozidlo stálo počas tejto doby, asi týždeň, pred jeho domom a nikomu ho medzitým nedával.

5.11. Z emailovej komunikácie medzi žalobcom a poisťovňou zo dňa 15.11.2018 vyplýva, že originálne doklady neexistujú, nakoľko sa naskenujú a potom sa zničia.

5.12. Z odborného vyjadrenia č. 5/2020 vypracovaného A. A. E. súd zistil, že sporná písomnosť a to Záznam o automobilovej nehode (Car accident report), bola predložená v kvalite, ktorá je pre písomoznalecké skúmanie nevyhovujúca. K pravosti listiny sa nie je možné vyjadriť, nakoľko táto úloha nepatrí do obsahového vymedzenia odboru Písomoznalectvo, odvetvie Ručné písma. Znalec upozornil, že len po preskúmaní originálneho dokumentu je možné určiť, či sporný podpis na predloženej písomnosti bol skutočne vyhotovený aj na originálnom dokumente.

5.13. Žalovaný v priebehu konania vo svojich výpovediach uviedol, že popiera, že by dňa 23.1.2014 spôsobil dopravnú nehodu, resp. škodovú udalosť v Nemeckom D.. Žalovaný nikdy v Nemecku nezavinil ani nebol účastníkom žiadnej dopravnej nehody, resp. škodovej udalosti, záznam o dopravnej nehode, ktorý vo fotokópii predložil žalobca je podvrhom, pričom podpis, ktorý mal byť údajne podpisom žalovaného je sfaľšovaný a teda nie je podpisom žalovaného, žalovaný nikdy takýto záznam o dopravnej nehode nepodpísal. Zároveň poukázal na výpoveď žalovanej v 1. rade zo dňa 8.11.2016 pred vyšetrovateľom PZ, ktorá je v uznesení OR PZ v BA I zo dňa 13.2.2017 uvedená na tretej strane v ods. 1, a z ktorej je zrejmé, že žalovaná v 1. rade nemohla požičať ani inak dať predmetné vozidlo do fyzickej dispozície žalovaného. Napriek tomu, že žalovaný predmetnú škodovú udalosť, resp. dopravnú nehodu nezavinil a celú záležitosť považuje za podvod z dôvodu právnej istoty vzniesol námietku premlčania, pričom má zato, že trojročná premlčacia doba začala plynúť dňa 22.8.2014 teda dňom, kedy Nemecký Allianz vyplatil náhradu škody údajnému poškodenému, pretože podľa názoru žalovaného už v danom čase mal plniť žalobca, keďže sa ukázalo, že vozidlo nemalo povinné zmluvné poistenie. Poisťovňa Allianz o tomto vedela už v máji 2014. Premlčacia doba potom uplynula dňom 21.8.2017. Žaloba bola podaná až v roku 2018, čo je niekoľko mesiacov po uplynutí premlčacej doby. Žalovaný uviedol, že pri výsluchu na polícii nikdy nespomenul, že doklady stratil, ale spomenul, že doklady predkladal pri kúpe a dovoze vozidiel z Nemecka do SR. Doba 4 rokov, počas ktorej nepodal trestné oznámenie ubehla z toho dôvodu, že o danej situácii nevedel, nakoľko mu pošta zo strany žalobcu bola doručovaná na starú adresu na Q. X, Bratislava a trestné oznámenie podal vtedy, keď sa dozvedel od žalobcu t.j. priamo od Slovenskej kancelárie poisťovateľov o tejto situácii, pričom zároveň podotkol, že osobne navštívil žalobcu, jeho vymáhačskú pobočku v Petržalke, kde je potrebné nechať na vrátnici občiansky preukaz, čím mohlo dôjsť k zneužitiu jeho osobných údajov, avšak zároveň je pravdou, že svoje doklady odovzdával pri každej kúpnej zmluve, prípadne zapožičiavaní prevozných značiek, čím taktiež mohlo dôjsť k zneužitiu jeho údajov. Žalovaný záverom uviedol, že žalobcom nebolo preukázané, že listina označená ako záznam o dopravnej nehode je listinou pravou a že ju podpísal žalovaný, a preto žalobca neunesol dôkazné bremeno. Žalobca zodpovednosť žalovaného za škodu opiera výlučne o kópiu faxovej správy so záznamom o dopravnej nehode (Car accident report) zo dňa 23.1.2014, čo žalovaný považuje za nedostatočný dôkaz, pretože jednak poprel pravosť podpisu na predmetnom zázname a taktiež aj pravosť a hodnovernosť celého záznamu, pričom žalobca nepreukázal, že podpis na listine

je podpisom žalovaného a že predložená kópia faxovej správy vychádza z originálu záznamu, ktorý by zachytával skutočné udalosti. Je tu pochybnosť o tom, či k nejakej škodovej udalosti vôbec došlo. Predmetný záznam bol vyhotovený podvodne, podpis na ňom je falošný a osobné údaje žalovaného v ňom uvedené, boli zneužitú. Žalovaný s poukazom na uvedené skutočnosti považuje žalobu za nedôvodnú, pretože tu absentuje pasívna vecná legitímácia a to najmä z dôvodu, že žalovaný žiadnu škodovú udalosť v Nemecku nespôsobil a ani nikdy nebol v Nemecku účastníkom škodovej udalosti.

5.14. Žalobca v priebehu konania vo svojich výpovediach uviedol, že s poukazom na rozhodnutie OR PZ zo dňa 13.2.2017, ktorého záverom bolo to, že k škodovej udalosti nepochybne došlo, uviedol, že žalovaná v 1. rade bola držiteľkou predmetného vozidla a žalovaný v 2. rade (žalovaný) bol vodičom. Žalovaný podal trestné oznámenie 27.2.2018. K nehode došlo 23.1.2014, čiže považuje takýto postup žalovaného za účelový s cieľom vyhnúť sa plneniu, keďže trestné oznámenie podal až z odstupom cca 4 roky. Pri výsluchu žalovaného dňa 21.11.2016 na OR PZ v BA na otázku vyšetrovateľa, či bol v januári 2014 v D. uviedol, že do Nemecka chodí každý tretí deň. Na ďalšiu otázku, či niekedy stratil osobné doklady uviedol, že nie nestratil. K námietke premlčania žalobca uviedol, že premlčacia doba sa počíta od dátumu, kedy došlo k poskytnutiu poisťného plnenia z garančného fondu, v tomto prípade 22.7.2016 a preto považuje túto námietku za neplatnú. Žalobca má za to, že predložením záznamu o dopravnej nehode preukázal zavinenie žalovaného, keď ako vodič motorového vozidla zn. N. s O. spôsobil dňa 23.1.2014 škodu na motorovom vozidle zn. Z. C. s G. D Vzhľadom na skutočnosť, že odborné vyjadrenie nepotvrdilo vyjadrenia žalovaného, je teda dôkazné bremeno ohľadom preukázania nepravosti podpisu na listine, resp. o nezavinení škodovej udalosti, stále na strane žalovaného.

6. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

7. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

8. Podľa § 420 ods. 1,3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

9. Podľa § 427 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

10. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

11. Podľa § 429 Občianskeho zákonníka, prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

12. Podľa § 430 ods. 1 Občianskeho zákonníka, namiesto prevádzateľa zodpovedá ten, kto použije dopravný prostriedok bez vedomia alebo proti vôli prevádzateľa. Prevádzateľ zodpovedá spoločne s ním, ak takéto použitie dopravného prostriedku svojou nebalosťou umožnil.

13. Podľa § 442 ods. 1,3 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

14. Podľa § 2 písm. j) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (zákon o PZP), na účely tohto zákona sa rozumie prevádzkovateľom motorového vozidla fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom.

15. Podľa § 3 ods. 1 zákona o PZP, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, 6a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20191001>> v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.

16. Podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP, kancelária poskytuje z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

17. Podľa § 24 ods. 7 zákona o PZP, kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c) a podľa § 24a ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20191001>>. Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e).

18. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

19. Súd vyhodnotil dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, pričom dospel k záveru, že nárok žalobcu je nedôvodný.

20. V prvom rade sa súd vysporiadal s námietkou premlčania žalovaného, pričom dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Žalovaný namietal, že trojročná premlčacia doba začala plynúť dňa 22.8.2014 teda dňom, kedy Nemecký Allianz vyplatil náhradu škody údajnému poškodenému, pretože podľa názoru žalovaného už v danom čase mal plniť žalobca, keďže sa ukázalo, že vozidlo nemalo povinné zmluvné poistenie. Poisťovňa Allianz o tomto vedela už v máji 2014. Premlčacia doba potom podľa žalovaného uplynula dňom 21.8.2017 a žaloba bola podaná až v roku 2018, čo je niekoľko mesiacov po uplynutí premlčacej doby. Naproti tomu žalobca uviedol, že premlčacia doba sa počíta od dátumu, kedy došlo k poskytnutiu poisťného plnenia z garančného fondu, v tomto prípade 22.7.2016 a preto považuje túto námietku za neplatnú. Súd má za to, že v danej veci si žalobca svoj nárok uplatnil na súde včas, keďže žalobca poskytol z poisťného garančného fondu poškodenému dňa 22.7.2016 poisťné plnenie vo výške 14.125,14 €, čo bolo preukázané výpisom z účtu žalobcu z 22.7.2016 vedeného vo VÚB banke, a.s. a preto premlčacia doba začala plynúť dňa 23.7.2016, pričom žalobca podal žalobu včas dňa 19.1.2018; t.j. ešte pred jej uplynutím.

21. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že dňa 23.1.2014 o 19,00 hod. na F. str. XX, D. 20359, sa stala dopravná nehoda. Podľa údajov uvedených v Zázname o automobilovej nehode (car accident report) je preukázané, že vozidlo A bolo evidované na poistenú R. Z., išlo o vozidlo zn. N. U., G.: C. poisťovateľ (poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla) bola UNIQA. Vodič bol označený ako S. M., vodičský preukaz č. G Šípkou bol vyznačený smer nárazu a viditeľné škody boli označené ako predný pravý blatník a predný nárazník. Vozidlo B bolo evidované na poisteného A. T., išlo o vozidlo zn. Z. E L., G.: D., poisťovateľ (poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla) bola BTA Insurance Company SE. Vodič bol označený ako A. T., vodičský preukaz č. XXXXXXXXXX. Šípkou bol vyznačený smer nárazu a viditeľné škody boli označené ako celá ľavá strana, zadné koleso. Z výpovede R. Z. vyplývajúcej z uznesenia OR PZ BA 1 U.: X.-XXXX/X-VYS-BX-XXXX zo dňa 13.2.2017 však vyplynulo, že predmetné motorové vozidlo zn. Škoda nebolo nikdy poistené v poisťovni Uniqa, a.s. a taktiež aj splnomocnená zástupkyňa spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. pri svojom výsluchu na OO PZ do zápisnice uviedla, že pani R. Z. v čase poisťnej udalosti dňa 23.1.2014 nemala u nich uzavreté platné povinné zmluvné poistenie a preto sa obrátili s ich nárokom na Slovenskú kanceláriu poisťovateľov. Z uvedeného potom vyplýva, že údaj o poisťovateľovi vozidla zn. N. U., G.: C. zázname o automobilovej nehode (car accident report), ktorým mal byť „UNIQA“, nekorešponduje s vyššie uvedenými výpoveďami R. Z. a splnomocnenej zástupkyne spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., podľa ktorých na predmetné motorové

vozidlo, nebolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie. Rovnako aj z listu R. Z., adresovaného žalobcovi dňa 18.7.2016 vyplynulo, že povinné zmluvné poistenie bolo uzatvorené s poisťovňou Allianz, avšak dňa 31.7.2014 bola zmluva zrušená a auto bolo predané dňa 30.7.2016 autobazáru. V súvislosti s údajmi uvedenými v Zázname o automobilovej nehode (car accident report), kde je uvedené, že nehoda bola vyšetrovaná políciou, súd uvádza, že uvedená skutočnosť v konaní preukázaná nebola, nakoľko tu absentuje policajný záznam o riešení dopravnej nehody a taktiež následne aj faktúra autoservisu, a preto aj z tohto dôvodu sa uvedená listina javí ako nedôveryhodná.

22. Ďalej mal súd preukázané, že znaleckým posudkom zo dňa 29.1.2014 boli vyčíslené náklady na opravu motorového vozidla s G.: D. vo výške XX.XXX,XX €. Kanceláriou Systému zelenej karty, ktorá odškodnila nároky poškodeného v súlade s právnym poriadkom krajiny miesta nehody bola Nemecká kancelária poisťovateľov. Táto svoje nároky uplatnila u žalobcu v súlade s čl. 5.1 Internal Regulations. Vzhľadom na to, že k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako to vyplýva z ustanovení § 3 ods. 1 zákona o PZP, vznikla žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol z poistného garančného fondu poškodenému dňa 22.7.2016 poistné plnenie vo výške 14.125,14 €, z ktorého suma vo výške 1.838,84 € predstavuje poplatok systému zelenej karty, ktorý si žalobca v tomto konaní od žalovaných neuplatnil.

23. Čo sa týka posúdenia pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, súd dospel k záveru, že v konaní nebolo dostatočne preukázané, že by žalovaný spôsobil dopravnú nehodu v D. dňa 23.1.2014, na základe ktorej mal žalobcovi vzniknúť nárok na zaplatenie náhrady škody v zmysle žalobného petitu. Z výpovede žalovaného pred súdom ako aj z jeho výpovede pred OO PZ vyplynulo, že síce chodil do Nemecka každý tretí deň, lebo vozil autá z autobazárov na Slovensko, ale nechodil do severných oblastí Nemecka, ani do mesta Hamburg, nakoľko to bolo mimo oblasti jeho záujmu a taktiež ani v Nemecku nikdy nehavaroval. Žalovaný sa domnieval, že mohlo dôjsť k zneužitiu jeho osobných údajov, nakoľko má za to, že podpis na Zázname o automobilovej nehode (Car accident report) zo dňa 23.1.2014 nie je jeho podpisom a taktiež ani písmo, ktorým bolo tlačivo vypíňané, nie je jeho písmom. V súvislosti s uvedenými námietkami, žalovaný navrhol v konaní vykonať znalecké dokazovanie za účelom zistenia pravosti podpisu na Zázname o automobilovej nehode (Car accident report) zo dňa 23.1.2014. Nakoľko v konaní žalobca nepredložil súdu originál Záznamu o automobilovej nehode (Car accident report), súd na základe návrhu žalovaného ustanovil znalca A.. A. E. za účelom podania odborného vyjadrenia, ktorý vo svojom Odbornom vyjadrení č. 5/2020 uviedol, že sporná písomnosť a to Záznam o automobilovej nehode (Car accident report), bola predložená v kvalite, ktorá je pre písomznalecké skúmanie nevyhovujúca a len po preskúmaní originálneho dokumentu je možné určiť, či sporný podpis na predloženej písomnosti bol skutočne vyhotovený aj na originálnom dokumente. Žalovaný síce v konaní navrhol, aby žalobca predložil súdu originál Záznamu o automobilovej nehode (Car accident report), avšak z vyjadrenia žalobcu, ako aj z emailovej komunikácie zo dňa 15.11.2018 vyplynulo, že originálne doklady neexistujú, nakoľko sa naskenujú a potom sa zničia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti tak súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a v spore nepreukázal dôvodnosť požadovaného nároku. V nadväznosti na uvedené súd zároveň uvádza, že ak by aj v danom prípade bolo možné hovoriť o tzv. prenášaní dôkazného bremena zo žalobcu na žalovaného, nemožno konštatovať, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno a teda nepreukázal, že škodu nezavinil, keďže v konaní v rámci procesnej obrany navrhol vykonať dokazovanie písomznaleckým posudkom, ktoré však práve zavinením žalobcu nebolo možné vykonať, nakoľko žalobca nepredložil originál dokumentu potrebného pre znalecké skúmanie. Žalovaný tak vyčerpal všetky dostupné prostriedky procesnej obrany v konaní, ktorými bolo preukázané, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná. Navyše z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný osoby menom R. Z., T. A. a N. Q. nepozná. Súd má tak za to, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že škodovú udalosť v Nemecku dňa 23.1.2014 skutočne zavinil žalovaný a taktiež nebolo preukázané, že listina - Záznam o automobilovej nehode (Car accident report) zo dňa 23.1.2014, ktorá bola predložená len vo forme kópie faxovej správy, je pravou listinou s vlastnoručným podpisom žalovaného, a preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Čo sa týka žalobcom uplatnených nákladov spojených so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov vo výške 444,02 €, súd žalobu zamietol aj v tejto časti, nakoľko v konaní nebola preukázaná dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu v časti zaplatenia dlžnej sumy 12.286,30 € s príslušenstvom ako uplatnenej pohľadávky.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti možno záverom zhrnúť, že aj napriek tomu, že bolo ustálené, že k premlčaniu nároku žalobcu nedošlo, žalobcovi nebolo možné priznať uplatnený nárok voči žalovanému z dôvodu, že žalobca dostatočne nepreukázal, že škodovú udalosť zaviniť žalovaný, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že podpis na Zázname o automobilovej nehode (Car accident report) zo dňa 23.1.2014 je podpisom žalovaného a nebola preukázaná ani pravosť (originál) tejto listiny, naopak žalovaný preukázal, že škodu nezavinil. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na to, že súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalobcovi.

26. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C. s. p.).